

Odmev iz Afrike.

Ilustrovan mesečnik
v prosepah afriških misijonov.

Izdaja:

Klaverjeva družba.

Upravništvo:

Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstr.

Stane za celo leto K 1.50.

Odmev iz Afrike,

ilustrovan mesečnik v
prospeh afriških misijo-
nov in v oproščenje za-

morskih sužnjev. Izdaja ga Družba sv. Petra Klaverja. Tiska se v slovenskem, nemškem, poljskem, italijanskem, francoskem, češkem, angleškem, portugalskem in madžarskem jeziku. Blagoslovljen po Piju X. Stane za celo leto **K 1.50**. Naroča se pod naslovom: Filialka Družbe sv. Petra Klaverja, **Ljubljana, Pred škofijo 8, II. nadstropje; Trst, via Sanità 14.**

Ljubljanski naročniki lahko dobivajo list v zakristiji cerkve presv. Srca Jezusovega, kjer se sprejemajo tudi novi naročniki.

Darovi se lahko pošiljajo tudi naravnost glavni voditeljici Klaverjeve družbe, gospe grafici M. Tereziji Ledóchowski, **Rim, via dell' Olmata 16.**

Vsebina številke meseca malega srpana:

Sveta kongregacija de Propaganda fide. — Cvet islamä. — Iz Zambezi-misijona. — Praznik najsvetejšega Srca Jezusovega na katoliškem misijonu Roma, dežela Bazuto. — Apostolski vikariat Stanley-slapov. (Belgijski Kongo.) — Razno. Poročilo škofa Lemaitre. — Kratka misijonska poročila. — Poročila propagande. — Poročila misijonske zveze. — Skupna sestava v letu 1913. misijonom poslanih predmetov. — Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja. — Iz uredniške mape. — Popolni odpustek. — Slike: Zambeski misijonarji na misijonskem potovanju v Afriki bero na prenosnem altarju sveto mašo. — Nj. svetost papež Pij X. — P. Gérard, 83 letni jubilent.

Darovi

od dne 1. do 30. malega travna 1914.

Za afriške misijone: N. N. 2 K, N. N. 20 v, Kržič 1, 10 K, F. Resnik 50 v, M. Marinčič 2 K 50 v, velečastiti g. generalni vikar J. Flis 17 K, M. Kompara 3 K, A. Kovač 1 K, po nabiralniku 1 K 51 v, H. Dolinšek 5 K, Fr. Fakin 20 K, F. Tesnar 90 v, N. N. 2 K, nabrano po preč. g. župniku G. Potokar 15 K, preč. g. župnik Kitak 5 K, rodbina Dolinšek 6 K, P. Jarc 2 K, po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega od neim. osebe 20 K in od neim. osebe 1 K, N. N. 2 K, po Skwarce 1 K, N. N. 17 K 65 v, I. Macuz 3 K 20 v, J. Hrast 3 K 50 v, M. Rozman 1 K, G. Meula 50 v. — Za kip sv. Jožefa v Poliré: T. Klinc 100 K, Fr. Onič 2 K. — Za cerkvene zvonove v Afriki: J. Šamperl 20 K 20 v, B. Terjašek 1 K, F. Kolar 2 K. — Za kadilnico: J. Šamperl 3 K. — Za cerkev sv. Jožefa v Afriki: P. Jarc 5 K. — Za misijon v Nietport: Susteršič T. 5 K. — Za kolo misijonarja: M. Kaplan 3 K.

Za sv. maše: M. Kump 4 K, H. Dolinšek 5 K, H. Zupan 5 K, N. N. 2 K, M. Grebenc 20 K.

Za stradajoče: A. Koren 60 v, N. N. 1 K, Sedej A. 2 K, H. Kastelic 1 K, M. Koren 2 K, Renar T. 50 v, L. Strutz 80 v, F. Ovin 1 K, M. Marenčič 1 K, J. Sušnik 40 v, Fr. Robida 2 K, M. Grebenc 2 K, Št. Čafuta nabral 1 K 4 v, K. Horvath 20 v, J. Erich 3 K 20 v.

Zambeški misijonarji na misijonskem potovanju v Afriki bero na prenosnem altarju sveto mašo.

Sveta kongregacija de Propaganda fide.

Zap. št. 528/1914.

Predmet:

Odgovor na računsko poročilo.

Rim, 28. sušca 1914.

Visokorodna gospa grofica!

Prejel sem poročila Družbe sv. Petra Klaverja, ki ste jih predložili 14. t. m. propagandi. Premotril sem izkaz o leta 1913. Družbi došlih milodarjih kakor tudi seznam o razdelitvi med različne misijone v Afriki, enako tudi stanje blagajne in bilanco podjetij, ki povsodi razširjajo in pospešujejo Družbo sv. Petra Klaverja. — Iz natančnosti poročil se razvidi marljivost in skrbljivost, s katero Družbo vodite, in iz pomembnega povečanja dohodkov prosopevanje podjetja. Ko se z Vami veselim radi teh tolažilnih, v preteklem letu dosegljih uspehov, izražam željo, da bi to začeto leto Gospod z novimi in še večjimi dobrotami oblagodaryl. S to željo po-

šiljam Vam, gospa grofica, Vašim sodelavkam in vsem do-
brotnikom Družbe svoj blagoslov.

Vašemu blagorodju

N. V. gospa grofica
Marija Terezija Ledóchowska,
generalna voditeljica Družbe
sv. Petra Klaverja,
Rim.

vdani sluga
Fr. H. Ma Card. Gotti,
prefekt.
C. Laurenti,
tajnik.

Cvet islama.

(Piše P. Lutz, C. S. Sp.)

Deček, o katerem hočem pripovedovati, je bil štirinajst let star in je trpel na jetiki. Prišel je iz arabskih puščav. Njegova mati ga je bila še čisto mladega prinesla v naš kraj; mislila je, da bo tu še našla one velike sejme s sužnji, kjer je prej toliko Arabcev našlo premoženje. Sreča pa se ni smehljala našima izseljencema.

Kako strašno se Arabcu naporno delo gabi, je vsem znano. Arabec naših krajev se ni nikdar drugače trudil kot z zaslužnjevanjem ubogih domačinov, katerih je imel veliko število, in s svojo grdo zamorsko kupčijo. Zdaj, ko so evropske oblasti v resnici odpravile kupčijo s sužnji vsled kulturnega vpliva, se brani Arabec s svojim prirojenim ponosom; kaj ga briga večkrat bolj ali manj odločna zahteva želodca, če mu je dano — na deželni cesti — bahati se s svojo osebnostjo, zavito v bogato naguban burnus. Sicer se pa njegove žene tu doli zmeraj kažejo skrbne v ubožni koči, da pripravljajo živež zlahatnemu postopaču. Neki misijonar je vprašal nekoč Arabca, kaj da čez dan dela: „Čisto nič ne delam,“ je odgovoril, kakor da bi se to samo ob sebi umelo. To znači Arabca. Kaj čuda, ako revščina kmalu pride na obisk v njegovo hišo.

Tako je bilo tudi pri ubogi ženi, ki je prišla iz notranje Arabije, da bi iskala za svojega sina srečo in bogastvo. Bolezni so sledile pomanjkanju, in dečka je napadla sušica, ki ga je imela vzeti.

Pri nekem obisku bolnikov so našle naše sestre malega Arabca stegnjenega na svoji ubogi odeji, borečega se z mrzlico. Bil je grozno shujšan. Bolezen je bila razprostrla svoje pustošenje na celo telo. Mati je brez moči gledala, kako njen sin trpi. Sestre sta sprejela kakor nebeške poslanke.

Laet Friderika Pustet, Rim.

Nj. svetost papež Pij X.

Predvsem so se trudile očistiti usta bolniku; potem so sledile razne ljubeznivosti in skrbna postrežba, kakor jo ume samo krščanska ljubezen do bližnjega, pametna in ne vsiljiva požrtvovalnost. Kmalu so si pridobile popolno zaupanje. Najprej sta sestre sprejela radi postrežbe, in zdaj je izginila vsa nezaupnost zoper vse, kar nosi ime kristjan. Mali bolnik se je kmalu navadil smatrati svoje strežnice kot posebno dobre stvarce. Vzljudil jih je; to je bila ljubezen spoštovanja in velike hvaležnosti.

Ali ni hotela božja previdnost poslužiti se tega sredstva, da bi pred očmi tega izsušenega dečka zanetila sijaj nesmrtni nebeške domovine? Pota so bila pripravljena; zdaj je božji duhovnik lahko začel svoje delo.

„Kajne, mali prijatelj,“ tako ga je nekega dne nagovoril, „ti bi bil rad zmeraj srečen?“ Sreča temu dečku ni bila nikdar kaj drugega nego prevara, ki mu je povsod sledila. Ko je božji Rešenik govoril Samaričanki o neusahljivem studencu večnega življenja, je ta ognjevitá duša vzkliknila: „Daj mi, Gospod, te vode, in ne bo me več žežalo.“ Ta uboga, na stranpot zašla žena je vkljub svojim pregreham ohranila neko vzvišenost, ki dušo vzradosti. Po sreči hrepeneča je pila iz človeških vodnjakov, jih takorekoč izpila, in še vedno ni bila njena žeja pogašena; bila je pač žeja po božjem, brezkončnem, večnem. Podobno je bilo stanje našega Arabca. „Ti hočeš torej biti srečen? Dobro, mi te lahko napravimo srečnega, za zmeraj srečnega.“ Gotovo ni dvomil, da so te besede resnične, saj se je že toliko storilo za olajšanje njegovih bolečin, in s tako nesebičnostjo! Razumel je vse to! V njegovo malo srce je vtil Bog najlepša čuvstva. Tudi je bil brezdvomno pripravljen vse storiti, kar bi se od njega zahtevalo, prepričan, da najde v tem svojo srečo. Odkrita in preprosta duša kmalu najde pravo. Pa kakšno veselje bi pač imel pričakovati na zemlji? Njegova bolezen je bila neozdravljiva: počasi je umiral. Enkrat ga bodo zavili v njegovo odejo in rahlo položili v grob. In potem? — Potem — kaj me brigajo ničvredni ostanki, ki naj segnijejo v mokrem grobu! Kar je zelo važno, kar ima edino pomen, to je duša, ki živi naprej in bo v svoji neumrjčnosti večno srečna ali nesrečna.

Velike oči ubogega bolnika so videzno pile luč resnice. Zahteval je po tej veliki sreči, katero ima Bog v nebesih za kristjane. Pa je kak nepremagljiv zadržek, ki bi ga oviral v vodi svetega krsta najti novo življenje? Če postane kristjan, bi ga njegovi zapustili, razen njegove matere, ki jo nežno ljubi. Lahko so ga pomirili. Obred krsta da se bo skrivaj vršil in prikrival.

Dne 12. kimavca 1910. je tekla krstna voda čez čelo malega mohamedanca, ki je dobil ime Viktor. Presveta Trojica je vzela zdaj to dobro in odkrito dušo v svojo last. In dva dni pozneje je odhitela Viktorjeva duša v brezmadežni obleki svetega krsta v lepo nebo.

So cvetlice, pravijo, ki samo enkrat cvetijo. Tisti dan, ko se razvije prvi cvet, ovne drevo in usahne. Viktor je bil do štirinajstega leta podoben tej divji rastlini, ki rodi le osat in trnje. Nekega dne pa se je odprlo nebo nad njim, milost je dala rodovitost drevesu in pognal je cvet. Nebeški vrtnar pa, očaran od njegovega čistega krasu, se je ljubeznivo sklonil k tej poznocveteči cvetki, jo je rahlo odtrgal in presadil na gredico svojega deviškega raja. Viktor je v nebesih. Iskal je srečo in je veroval besedam veselega oznanila. Zdaj gleda; srečen je. Naj bi le isto milost izprosil milijonom Arabcev, ki, ne zmeneč se za svojo prihodnjo usodo, živijo v svoji nečistosti in imajo še na smrtni postelji isto inštinktivno sovraštvo do imena Jezusa Kristusa.

Misijonski dopisi.

Iz Zambezi-misijona.

P. Limbrock piše iz Angonije naši generalni voditeljici 8. grudna 1913 m. d. sledeče:

Prav lepo se Vam moram še posebno zahvaliti za izkazano pomoč ob lakoti. Hvala Bogu, lakota je pri kraju. V malem in velikem travnu smo imeli obilno žetev. Kako srečni so bili ljudje, ko so se, več ko po enem letu, lahko zopet enkrat do siteda najedli! Porabili smo dobro razpoloženje ubogih zamorcev, da smo jih opozorili na usmiljenega Boga, od katerega pride vsak dober dar, in pripravljali smo za trojiško nedeljo zahvalno slavnost, ki so jo obhajali z nepopisljivo radostjo in veselim navdušenjem. Množica ljudi je prihrumela od blizu in daleč in kot žrtev je prinesel vsak košarico mapire, ki jo je daroval v zahvalo Bogu za dobro žetev. Uvidi naj Bog dobrotljivi dobro voljo ljudi in nas obvaruje pred sličnimi strahotami! Ob veliki lakoti smo več storili kot smo mogli in naši veliki izdatki še dolgo ne bodo pokriti.

Zdaj imamo zopet zambeški misijonski parnik. Novi „Salvador“ — boljšega imena nismo tudi za novi parnik mogli najti

— je napravil že dvoje potovanj iz Chinde v Tete in Boromo in te dni hoče tretjič v Chinde. To je namreč edini parnik, ki pride lahko pri sedanji plitvi vodi v Tete in Boromo. Raditega dobivamo od vseh strani ponudbe za prevoz oseb in tovorov. Na ta način nam parnik ni le prihranil velikih izdatkov, ampak nam še nekaj prinesel. Parnik pa ni samo določen, da bi služil le našemu misijonu in mu prihranil precejšnje izdatke za potovanje in tovore, ampak tudi za obmejne misijone, jezuitom v Rodeziji, Belim očetom ob Nijassa jezeru in Maristom v Shirè-deželi. Ako pomislimo, da so morali došli misijonarji čakati v Chinde 8—14 dni na vožno priložnost in morali plačevati med tem časom 12 mark na dan v hotelu, lahko izračunimo, koliko lahko koristi parnik tukajšnjim misijonom. Samo mi smo preteklega leta morali dati hotelu v Chinde krog 1000 mark, ko so morale enkrat čakati tri sestre, drugokrat en pater in štiri sestre nad osem dni na priložnost prevoza. Slično se je godilo jezuitom iz Rodezije in Belim očetom. Zdaj bo naš parnik pravčasno na mestu in misijonarjem ne bo več treba iti v hotel. Samoobsebiumentno bomo za misijonarje računili le naše izdatke. Žalibog nas je parnik pahnil v nemale dolgove. Dasi se bo izdani denar bogato obrestoval, tako da se parnik brezdvomno izplača v štirih letih, nas dolg vendar ovira za zdaj zelo pri razširjevanju misijona. Kako potreben pa je ta, se najbolje razvidi iz tega, da so nas v zadnjih letih prekosili protestanti na treh mestih, kjer smo sami uvideli potrebo ustanovitve postaje in jih imeli tudi v načrtu. Toda pomanjkanje časa, moči in ne na zadnjem mestu tudi denarja nam tega ni dopustilo.

Apostolski vikariat v deželi Bazutov.

**Praznik najsvetejšega Srca Jezusovega na katoliškem misijonu
Roma, dežela Bazuto.**

(Piše P. Norbert Rindermann, O. M. I.)

V zadnjem času so zadeli katoliški misijon v deželi Bazuto težki udarci. Cvetočo maristovsko šolo, kjer se je izobraževalo 83 mladih Bazutov, je razrušil vihar. Bratje so bili brez strehe in so morali gojence odpustiti. Malo dni nato je potolkla toča misijonska koruzna polja tako, da so misijonski predstojniki z bojaznijo zrlji v bodočnost. Toda le v gmotnem oziru je beležil misijon izgubo, v duševnem pa se kažejo najsijajnejši uspehi.

Vrhovni poglavar Griffith je katoličan in z njim vred je bilo krščenih 8. vinotoka 1912 še 106 drugih Bazutov. Izpreobrnitve so številne. To dovolj kaže krst odraslih po različnih

misijonskih postajah. 18. velikega travna 1913 je bilo na postaji St. Monika krščenih 120 odraslih. Istega dne je bilo še 52 Bazutov sprejetih na katoliškem misijonu St. Mihael v cerkev po sv. krstu. 1. rožnika se je podelilo na misijonu Tlali 50 svetih krstov in 7. rožnika v Montolivetu krog 100.

Tako imamo na misijonskem polju nele ure trdega dela, ampak tudi dneve čiste radosti, prave praznike veselja, ki jih pa svet ne pozna. Tako je postal tudi v Romi, glavni postaji dežele Bazuto, praznik najsvetejšega Srca Jezusovega pravcati dan veselja. Roma je namreč najstarejša postaja dežele Bazuto, ustanovljena pred 50 leti. Nekdo, ki je prvi tukaj zasejal seme božje besede, P. Gérard, O. M. I., ima veliko veselje, da gleda v svoji visoki starosti veliko krščansko župnijo Bazutov. P. Gérard je v 83. letu in je obhajal svečana 1914 šesdesetletnico mašništva. 50 let že deluje za izpreobrnitev paganov in zajaha skoro še vsak dan konja, da obiskuje bolnike.

V Romi imamo v šoli tretjo krščansko generacijo in okrožje Roma šteje sedaj 13 do 1400 katoličanov in še 120 katehumenov. Tako se ni treba misijonarju pri pouku omejiti le na temeljne resnice, ampak lahko vpeljava pri domačinih tudi krščanske navade in pobožnosti. Poseben odmev je našlo tukaj češčenje najsvetejšega Srca Jezusovega. Kako umevajo Bazuti to pobožnost, je razvidno iz mnogobrojnega prejetanja zakramentov vsak prvi petek v mesecu. Posebno se pokaže to na praznik najsvetejšega Srca Jezusovega. Na predvečer svečano zavzove zvonovi. Ob 6. uri se izpostavi Najsvetejše, in kljub občutljivi zimi hite verniki iz najoddaljenejših vasi v praznično okrašeno hišo božjo. Za poedine vasi so bile določene molitvene ure. Prebivalci v Mofotongu, edini vasi dežele Bazuto, ki je popolnoma katoliška, so se naučili celo posebne pesmi za svojo molitveno uro. Ob pol 11. uri je bila slovesna sveta maša, in črni moški zbor pod vodstvom brata marista Hristeja je pel latinsko mašo. Velečastiti gospod apostolski vikar škof Cenez je asistiral in throno. Rektor misijona P. Pennrath je razložil, naslanjajoč se na

P. Gérard, 83 letni jubilent.

zgodovino prikazni najsvetejšega Srca Jezusovega bl. Mariji Margareti Alacoque, v izpodbudnih besedah češčenje najsv. Srca.

Slavnost je dosegla svoj vrhunec popoldne v zakramentalni procesiji. Postavili smo dva lepa oltarja in jih po naših razmerah tudi lepo okrasili. Procesija je nudila slikovit prizor. Najprej žene v svojih bujnih krilih; potem je sledila dekliška šola z zastavo, ki predstavlja najsv. Srce Jezusovo, vse v belih, od dobrotnikov darovanih oblačilih. Za temi so šle misijonske sestre. Pod nebom je nesel potem škof monštranco. Za Najsvetejšim so korakali šolski brati misijonski. Konec so tvorili možje. Lep zimski dan je pospešil razvoj procesije. — Ob pol 6. uri so povabili zvonovi še enkrat vernike k blagoslovu, s čimer se je končala cerkvena slavnost praznika Srca Jezusovega.

Vsi Bazuti so bili od častiljivega praznika vzpodbujeni in pogosto se je slišala beseda: „E ne e le mokete o monate haholo!“ „To je bila lepa slavnost!“ Naj bi kristjani v Romi izprosili tega lepega dne od najsvetejšega Srca Jezusovega milost izpreobrnjenja za mnogo svojih rojakov in naj bi storilo najsvetejše Srce Jezusovo, da bi ga kmalu 400.000 Bazutov poznalo in molilo, ki še bivajo v smrtni senci!

NB. Meseca velikega travna smo imeli v naši cerkvi v Romi 1430 obhajil (obhajila bratov in sester pri tem niso všteta).

Apostolski vikariat Stanley=slapov. (Belgijski Kongo.)

Vikariat Stanley-slapov v belgijskem Kongu je izroččen duhovnikom Srca Jezusovega v St. Quentinu, kojih materna hiša je sedaj v Bruselju. Misijon je bil ustanovljen leta 1897. in 1908. povzdignjen v apostolski vikariat. Na površini 250.000 km² šteje skoro 6000 katoličanov in več ko 7000 katehumenov. Vodi ga škof Grison, častni škof v Saga-Cassonu, rojen l. 1860. v škofiji Verdun, posvečen za škofa v Rimu 11. vinotoka 1908.

Škof Grison nam piše iz Lokandu:

„Dovolite, da Vam poročam nekaj o misijonu Stanley-slapov. Vendar naj bo prva moja beseda beseda spoštljivega in globokega priznanja za v tem letu nam izkazano pomoč. Obilo naj Vam povrne za to božji Zveličar! . . . Sedaj sem na jugu svojega vikariata, v Lokandu, da podelim tu našim kristjanom sv. birmo in posvetim od naših misijonarjev pozidano cerkev. Naši misijonarji tekmujejo med sabo v zidanju novih božjih hramov in prišel je čas, da jih posvetim Onemu, ki naj iz ljubezni do nas stanuje v njih. Prihodnjič bom posvetil cerkev v Stanley-ville; postala bo stolnica našega vikariata, ker je namreč prostornejša in lepša od one v moji stolici v St. Gabrielu. Na praznik Marijinega vnebo-

vzetja sem posvetil cerkev v Bazoko (na levem bregu reke Aruvimi, ob izlivu v Kongo); to je bila slavnost, ki bo gotovo pustila v srcih prebivalcev lep spomin. Misijon v Bazoko se razcvita: navada je, da se tukaj zbirajo kristjani in celo katehumeni oddaljenejših postaj na velike praznike; nekateri pridejo štiri do pet dni daleč. Misijonarji so postavili zanje veliko hišo, ki je že pre-majhna. K sreči zamorec ne zahteva dosti in je povsod doma; v nekaj urah so te hiše iz opeke več ali manj prirejene za udobna stanovanja, odprtine zadelajo s palmovimi peresi in vsak se raztegne poleg teh zelenih sten. Štirje v tla zabiti koli, zvezani s štirimi palicami, zgoraj dvanajstero bambusovih trsov; povrhu pletenica, ki jo prinese vsak s sabo, in postelj, kjer bo našel njen posestnik spanje srečnega, je pripravljena z malimi izdatki. Na ta način se lahko spravi mnogo ljudstva pod streho. Lani sem šel mimo Bazoka nekaj dni pred Božičem in sem našel tamkaj že 700 oseb, ki so prišle od vseh krajev na praznovanje velikega dneva. Na misijonu ostanejo kake tri tedne, se udeležujejo vseh navadnih poslov, prisostvujejo redno poučevanju v veronauku, in tako je njihovo bivanje na misijonu nekak način duhovnih vaj, in ako se potem vrnejo v svoje vasi srečni in zadovoljni, pripovedujejo v senci mogočnih dreves njihovih gozdov, kako lepi, kako krasni so krščanski prazniki.

Pred nekaj dnevi sem bil zopet v Bazoku in velika je že bila došla množica; kakor brezpomemben in mrzel je bil sprejem pri beli oblasti, tako ganljiv in vesel je bil na misijonu med črnici. Vsi ti dobri ljudje so mi prišli nasproti v procesiji: kako krasna je bila slika tega spreveda z 200 bujnimi prapori in z razgrnjenimi snežnobelimi oblačili naših kristjanov! Zvonovi so se prvokrat oglasili v svojih linah; težko bi bilo popisati, gospa grofica, veselje in ganjenje, ki nas navda tukaj, ako se prvič zasliši veselo zvonjenje. Po naših drugih misijonih imamo le male samostanske zvončke (v Lokandu imajo sedaj zvon, ki pa ga še nisem slišal). Ti kriklati glasovi pričarajo premili cerkveni stolp domače vasi pred oči in zbudi se sladek spomin na velike, svete dneve; tu zapevajo velikonočni pozdrav, prepode noč zmote in naznanijo zarjo vstajenja k novemu življenju.

Pater superior misijona v Bazoko je svoje bivanje v Evropi — kamor se je podal, da bi si popravil svoje ogroženo zdravje — porabil v to, da si je priskrbel te lepe zvonove in cinkovo streho z železnim ogrođjem za svojo cerkev.

Dneve pred praznikom je delalo vse z mrzličnim razburjenjem. Eni so tlakali notranjščino, drugi mašili zidovje odzunaj; potem se je odstranilo ogrođje. Otroci so se vadili za ceremonije pontifikalne maše, poučeval se je veronauk, delili krsti, vršile spovedi, kratko, skrbelo se je za zunanji kras hiše božje in

notranji kras krščanske duše: to je bilo preveč dela in na predvečer praznika sem moral osebno prijeti za ometačo in vodno veso (vago), da sem zgotovil neke stopnice ter tako pomagal zmučenim patrom.

Pater superijor je prinesel s seboj tudi križ naravne velikosti ter ga pritrnil visoko zadaj glavnega oltarja, tako da vidi po vsej cerkvi. Med kristjani je pač nastal trenutek presenečenja, celo osupnjenja ob pogledu na tako živo sliko s Kalvarije, vedeli pa so, kaj pomenja. Ni bilo tako pri bazoških paganih; pagansko prebivalstvo v Bazoko je ostalo namreč zakrknjeno pred vsakim vplivom omike. Imamo mnogo kristjanov med ljudmi postaje, toda jako malo med domačimi prebivalci, in dočim hočejo v notranjščini dežele njihovi bratje povsod katehiste, vztrajajo ti trdovratno pri tem, kar so, kljub temu, da imajo misijon v svoji vasi. Tu pač lahko rečemo: „Bliže cerkve, dalje od Boga.“ Ko pa so slišali o krasnem razpelu, prišli so iz radovednosti in tekem treh dni je bila od jutra do večera nepretrgana procesija. Ker se je v cerkvi še delalo in še ni bila posvečena, zato smo jim pustili. O, da bi jih privabil k sebi božji Odrešenik, o, da bi ganil ogenj ljubezni njegovega božjega Srca njihova trda srca!

Prihodnji dan je bil resnično slavlja dan: prišli so po mene v procesiji, prostor pred cerkvijo je bil natlačen došlih ljudi. Ob splošnem molku sem dovršil obrede posvečenja in stopil potem v cerkev, ki se je v hipu napolnila; pagani niso smeli več noter in ko bi jim tudi dovolili, bi ne imeli več prostora; splezali pa so na okna in ostali ondi do konca pontifikalne maše. Videli so, kako smo prenesli Najsvetejše iz stare cerkve skozi klečečo množico, videli so, kako so pristopali njihovi bratje k mizi Gospodovi; videli so vse svečane obrede velike maše. Kaj se je tedaj godilo z njimi? Kakšen vtis so pač dobili ob tem vzvišenem prizoru? Kaj so pač govorili, ko so se vračali v svoje koč? Jaz ne vem. Po maši me je prijela mrzlica in moral sem v postelj. Tako zmeša Gospod Jezus Kristus ponavadi kapljo pelina z zemeljskimi radostmi, da ne pozabimo nebeškega veselja.

Staviti med temi divjimi ljudstvi lepe cerkve pomeni toliko, ko odpreti pred njihovimi očmi knjigo, kjer lahko vsi berejo, in njihovim ušesom so neprestana in zgovorna pridiga. Ako stopijo ti ubogi ljudje nenadoma iz svojih bornih koč v veliko cerkev, božičnega dne pred jaslice, pred okrašen oltar, v sredo ganljivih obredov in krasnega petja, potem je mogočna opora za njihovo nastopajočo vero in za njihove paganske brate, katerim pripovedujejo doma, da so menili, da so v nebesih. V resnici prava pridiga. Na ta način se vzgajajo duše in pretvarjajo ljudstva.

Razno.

Škof Lemaître, apostolski vikar francoskega Sudana, je poslal naši generalni voditeljici statistično razvrstitev o od njegovih misijonarjev dosegljih uspehah leta 1912 — 1913. Ti podatki so vidno tolažilnejši, posebno v vzhodnem delu vikariata.

	Kupela (1900)	Waghadugu (1901)	Navaro (1906)	Réo (1912)
Misijonarji	4	4	5	3
Novokrščenci	317	304	86	11 (Fonda)
Katehumeni	667	507	171	—
Spovedi	5.630	3.425	936	130
Obhajila	13.000	10.749	5.262	1.500

V s o t a:

	1912 — 1913	1911 — 1912	Dobiček
Misijonarji	16	16	—
Novokrščenci	718	541	177
Katehumeni	1.345	1.179	166
Spovedi	10.141	7.625	2.516
Obhajila	30.511	26.429	4.082

V zapadnem delu vikariata uspehi niso tako tolažilni, posebno glede prejetja svetih zakramentov, in zlasti glede svetega obhajila, a so še vedno ohrabrujoči. 28 misijonarjev, od kojih je 10 sester in 18 duhovnikov, je imelo letos na šestih postajah: 1.067 novokrščencev, 1.037 katehumenov, 10.440 spovedi in 24.795 obhajil.

Tako dobimo letos številke:

	Novokrščenci	Katehumeni	Spovedi	Obhajila
1912 — 1913	1.785	2.382	20.581	55.306
1911 — 1912	1.506	1.861	17.465	43.220
Dobiček	279	521	3.116	12.086

Ta, čeravno nekoliko suhoparna statistika, pove vendar dosti, in akoravno ne dokaže, da napredujemo z velikanskimi koraki, pravi vendar, da se ni zmanjšala gorečnost misijonarjev in da jo je ljubi Bog bogato blagoslovil.

Drevo, ki razprostira daleč naokrog svoje veje z zelenim listjem, dišečim cvetjem, sladkim sadjem, ima globoko skrito korenino, ki je nevidna — in tej nevidni korenini ima zahvaliti svojo veličino, svoj cvetni kras, svoj cvetni duh in svoj sad. Ako korenina zbolí, zbolí drevo — ostane korenina zdrava, ohrani drevo svoje življenje. To je za Afriko in njeno drevo krščanstva, Družba sv. Petra Klaverja — izrastek na močnih koreninah, iz kojih teče Afrike življenje milosti.

P. Viktor Kolb, S. J.

Kratka misijonska poročila.

Statistika misijona v Maddaugiri 1. malega srpana 1913. Piše P. Ra ux od Belih očetov v Uga n d i. Katoliško prebivalstvo v Maddaugiri: 20.934 duš, ki se dele takole: 4818 novoizpreobrnjenih, 116 katehumenov na postaji in 16.000 v okrožju. Ostane še 15.420 paganov, 2500 protestantov in 835 mosleminov. Nadalje ima misijon 3 misijonarje s 45 katehisti, in sicer 15 žen in 30 moških; potem 23 kapel. Krstov je bilo zapisanih 391: 146 otrok, 175 odraslih in 70 umirajočih; nadalje 616 birm, 47 zakonov, 428 prvih sv. obhajil, 23.337 spovedi in 51.546 obhajil vernikov. Naših 13 šol šteje 490 učencev in naše bogoslovje 9 bogoslovcev. V našem zavetišču je 27 bolnikov, ki leže, in vrhutega se je oskrbovalo 12.800 bolnikov; v šotoru gobavcev smo obiskovali in oskrbovali nad sto gobavcev. V zapisniku umrlih je 88 imen novokrščencev. — Naša skrbljivost do naša najlepše uspehe. Štiri kategorije ljudi imamo, ki pridejo vsak mesec na misijonski postaji skupaj: 1. otroci k pouku katekizma; 2. mladeniči in dekleta skupaj 475; 3. oženjeni možje, 250; 4. omožene žene, 280. Vsaka skupina ima v mescu določen dan,

kdaj pridejo skupaj, prejmejo svete zakramente in prisostvujejo njihovim razmeram primernemu pouku. Ta mesečna zborovanja so najboljše sredstvo poedincev in stanov, ki so nam na razpolago, da ustanavljamo krščanske rodbine in jih ohranjujemo. S temi zborovanji imamo mogočno oporo k vsemu dobremu. — Maddaugira je v provinci Busiro, v deželi kraljevskih grobov, v staročastiljivi zemlji, kjer mnogi žele, da bi bili pokopani. Raditega srečujemo tamkaj toliko bolnikov in starčkov, ki imajo le edino željo, da bi snivali na strani očetov. Od teh starčkov smo jih krstili več nego 40 in jih oskrbovali še večjo množico. — Leta 1912. je postavilo okrožje pod vplivom angleške vlade bolnišnico za gobavce. Nahaja se v Vugamiri, uro hoda od Maddaugire, pol ure od prejšnje bolnišnice za dremavce v Baumiki. Sprejetih je bilo do zdaj že 110 gobavcev, od teh jih je 30 tekom leta umrlo, in sicer 14 katoličanov, 14 paganov, 1 protestant in 1 moslem. Velika skrb nam je, da zadostimo duševnim in telesnim potrebam teh razdedinjencev, ki se morajo odpovedati vsemu, premoženju in sreči, rodbini, zdravju — vsemu!

Poročila propagande.

S papeževim listom z dne 16. sušca 1914. je povzdignila apost. stolica dosedanjo prefekturo Togo v apostolski vikariat in imenovala za prvega apostolskega vikarja in naslovnega škofa bybloškega P. Franca Wolfa, S. V. D.

Poročila misijonske zveze.

„Misijonski zvezi“ je nanovo pristopila: Marijanska kongregacija v Gaunersdorfu (Sp. Avstr.).

Skupna sestava v letu 1913. misijonom poslanih predmetov.

Bogoslužna orodja: 5 stolpnih zvonov, 5 popolnih prenosljivih altarjev, 2 tabernaklja, 3 tabernakeljnih vratc, 9 monštranc, 18 kelihov, 25 ciborijev, 3 želez za hostije z izrezovalci, 14 parov mašnih vrčkov s tablicami, 13 kadičnikov z ladjicami, 21 mašnih zvončkov, 1 karilon, 1 zvonec za zakristijo, 9 kanonskih tablic, 1 repozitorij, 90 altarnih svečnikov, 4 ročni svečniki, 1 lesteneč, 13 mašnih knjig, 5 mašnih pultov, 12 altarnih križev, 1 križ ostankov, 1 popotniški križ, 1 križ za procesije, 12 svetilnic za večno luč, 1 monštranco z ostanki, 1 relikvijarij, 1 stojalo za ostanke, pušica za popotnico, 3 ablutoriji, 4 čopiči za škropljenje, 3 kropilniki, 8 bolniških paten, 19 posodic za olje. Skupna vrednost: 12.700 K.

Paramenti: 1 nebo, 1 prestolno nebo, 2 prenosnih nebes, 1 rdeča kapela, 3 zastave za procesije, 4 zakramentne zastave, 1 preproga za tabernakelj, 14 pluvijalov, 112 popolnih mašnih oblek, 18 velov za blagoslove, 2 veli za monštranco, 12 štol za blagoslov, 40 krstnih in spovednih stol, 63 posameznih stol, 50 plaščkov za ciborij, 38 roketljev za pevce, 12 ministrantskih ogrinjal, 11 burz, 28 burz za previdenje, 9 vrečic za previdenje, 15 oltarnih blazin, 45 antipendijev, 20 potez za zvonce, 20 biretov, 4 mitre, 14 ogrinjal, 2 pogrinjal za zakristijske mize, 1 zelena svilena haljina, 3 vezenj, 1 obleka za prižnico, 2 posteljni blazini. Skupna vrednost: 8200 K.

Cerkveno perilo: 74 alb, 84 roketljev, 101 altarnih pregrinjal, 27 obhajilnih robcev, 58 spodnjih altarnih pregrinjal, 19 altarnih pogrinjal, 89 ministrantskih roketljev, 18 roketljev za cerkvenike, 201 humeralijev, 70 cingulov in 17 metrov črnih cingulov, 300 korporalijev, 501 purifikatorijev, 272 pal, 62 otiralnikov za roke, 235 lavabo, 154 ovratnikov za štole, 13 spovednih robcev, 50 obrisalk za zakristijo, 20 vezenih in čipkanih antipendijev, 4 kredenčni robci, 28 cerkvenih čipk, 13 čipkastih zagrinjal, 21 pogrinjal. Skupna vrednost: K 7600.—

Devocionalije: 2 lipa Srca Jezusovega, 1 kip Brezmadežnega Spčetja, 1 svetega Jožefa, 1 drug kip, 4 križevi poti, 1 skupina križanja, 1 mapa s podobami križevega pota, 50 sohic, 2 Kristusovih teles, 61 visečih in 22 stoječih razpel, 2 križa, okrog 766 tucatov molkov, okrog 2632 škapulirjev, okrog 12.000 kolajn in 11 verižic, 35 križev za umirajoče, 298 drugih križcev, 1 Jagnje božje, 17 škropilnikov, 4 altarne svetilke, sveče, 73 velikih slik z in brez okvirjev, 68 malih slik z in 74 brez okvirjev, 41 slik na kartonu, 58 slik iz svetopisemske zgodovine, 1 mapa z 20 slikami, okrog 2500 podobic svetnikov, 5 jaslic, 7 slik za jaslice. Skupna vrednost: K 3000.—

Knjige v vrednosti K 430.—

Obleka: 1411 zamorskih oblačil, 144 moških oblek, 4 talarji, 1 mašniška obleka, 1 bel plašč, 3 plašči, 1 častniška suknja, 265 ženskih oblek, 1 obleka iz atlasta, 341 oblek za dečke, 215 za deklice, 516 različnih oblek, 292 predpasnikov, 493 komadov perila, perilo za male otroke, 56 komadov posteljnega perila, 99 odev, 53 komadov namiznega perila, 123 obrisalk, 175 žepnih robcev, 480 parov nogavic, 92 pogrinjal, 107 rut, 19 naglavnih rut, 44 vratnih robcev, 15 ogrinjal, 13 šapeljnov, 33 robcev za obledje, 4 posteljne podloge, 10 preprog, 21 parov suknjenih čevljev, 6 parov čevljev iz usnja, 10 parov rokavic, 1 oprema za obhajilo, 10 pajčolanov za obhajilo, 106 metrov platna, okrog 400 metrov blaga, mnogo ostankov blaga, zavese. Skupna vrednost K 8630.—

Godala: 3 harmoniji, 4 citre, 1 simfonij, 1 ariston, 1 goslj, 1 violina, 1 gitara, 1 godalo, 1 ustna harmonika, 2 zvonca. Skupna vrednost: K 700.—

Solske potrebščine in materijal za ročna dela v vrednosti po K 300.—.

Različno: različne hišne, mizne in kuhinjske oprave, orodje, platno za prevezovanje in blago, ure, žepni noži, denarnice, ogledalca, biseri, pristno in nepristno lepoticje, okraski za božično drevesce, igrače, pasovi, 2 daljnogleda, nahrbtnik, potovalne steklenice, 2 šivalna stroja. Skupna vrednost: K 700.—.

Vsota skupne vrednosti: K 42.260.

Knjige in brošure v zamorskih jezikih in tiskovine iz naše misijske tiskarne v „Maria Sorg“: 3130 vezanih svetopisemskih zgodovin v zamorskem jeziku, druga izdaja; 1137 katekizmov v jeziku Kiswahelijev; 18.190 bralnih ploščic.

Zapiski Družbe sv. Petra Klaverja.

St. Louis, Mo. (Združ. drž. Amerike.) Po nekem gorečem pospeševalju duhovnikov naše Družbe nujno vzpodbodena, odločila se je naša generalna voditeljica, storiti odločilen korak, da se seznanj vsa Amerika z našim podjetjem. 20. svečana se je vkrcalo dvoje naših udov, ena sodalka (Poljakinja) in naša eksterna članica baronica Schöna u-Wehr, v Neapolju, in dospeli sta čili in zdravi v Novi York, odkoder sta takoj potovali naprej v St. Louis, ki naj bi bilo središče njunega delovanja. 7. sušca sta bili sprejeti od tamkajšnje ekscelence nadškofa Johna Josefa Glennon, ki jima je dal priporočilno pismo. V nedeljo 8. sušca se je začela vrsta predavanj, deloma po župniščih, deloma po zavodih, deloma javno. Baronica Schöna u jih je imela v angleškem in nemškem jeziku, poljska sodalka je govorila Poljakom in Italijanom. Ob nekaterih dneh je bilo po čvetero predavanj. Najsijajnejše zborovanje je bilo 21. sušca. Nj. ekscelencia nadškof Glennon je počastil to zborovanje s svojo navzočnostjo in imel krasen nagovor. Znan list v St. Louisu poroča o tem sledeče: „Amerikanska akcija v prid afrikanskih misijonov je bila na iniciativo Družbe sv. Petra Klaverja ob veliki udeležbi na univerzi slouiški otvorjena. Nadškof Glennon je omenil dejstvo, da je bil izvoljen St. Louis kot prvo mesto, kjer bosta najprej nastopili evropski gospodični. „Pred dvajsetimi leti,“ je dejal nadškof, „sem spoznal v Rimu moža, polnega častitljivosti in ponižnosti, bil je kardinal Ledóhowsky. Pred kratkim pa sem izvedel od P. Denovana, kako krasno delo je ustanovila nečakinja Nj. eminence. Grofica Ledóhowska je poslala dve zastopnici v Ameriko, prideta iz vztočnega Rima v zahodni Rim. Njihovo delovanje je edino te vrste v afrikanskih misijonih. Katoliški misijonar pravi: „Grem in ne pridem več.“ Tamkaj umrje in tamkaj ga pokopljejo. To je edina naloga Družbe sv. Petra Klaverja: namesto da bi šla v Afriko, pride v Ameriko, da si pridobi

sredstev za vzdrževanje onih, ki gredo v Afriko in tamkaj umrjejo.“ Nj. ekselencija nato najtopleje priporoča naše podjetje in pristavi, naj bi bili vsi navzoči naročniki ali pospeševalci ali še boljše naročniki in pospeševalci, in se vpiše sam za naročnika in pospeševalca. Veliko število naročnikov je bil prvi sad tega tako dobro obiskovanega zborovanja.

Dubuque in Chikago. (Združ. drž. A.) Baronica Schönaue-Wehr in naša poljska sodalka sta zapustili 1. malega travna St. Louis in se podali v Dubuque, kjer ju je sprejel prečastiti gospod nadškof msgr. Keane; imeli sta v več društvih predavanja. Ustanovitev oddajalnega mesta je bil rezultat tega kratkega bivanja. Iz Dubuque je šlo potovanje 6. malega travna naprej v Chikago. Prečastiti gospod nadškof msgr. Quigey je gospe na najblagohotnejši način sprejel, podpisal naše postave in dal pismeno priporočilo za svojo nadškofijo in dovoljenje, da smeta imeti predavanja v štirih jezikih po župnijah in šolah.

Genova. 31. sušca. Včeraj zvečer ob 8 $\frac{1}{2}$. uri je imela naša goreča propagandistinja, gdč. Amelija Fuzi v tukašnji dvorani „Ridotto di Carlo Felice“, ki se nam je na ljubezniv način dala na razpolago, konferenco o predmetu: „Afrikanški misijoni in oproščanje sužnjev“. Commendatore Corsanegro Merli je predstavil govornico občinstvu, nakar je orisala najprej v toplih, zgovornih, v srce segajočih besedah strahote suženjstva in nato namen organizacije Družbe sv. Petra Klaverja. Lepa konferenca je našla živahno odobravanje. Uspeh je bila ustanovitev komiteja več pobožnih in gorečih gospa, ki se bodo najtopleje zavzele za razširjanje našega podjetja med genoveškimi katoličani.

Lukka. 18. malega travna. Dva goreča pospeševalca, ki vodita tukajšnje oddajalno mesto, sta uprizorila danes tukaj misijonsko predavanje s svetlopsi, katero je počastil prečastiti gospod nadškof. Velika dvorana Parinijeva je bila natlačeno polna, tako da je moralo mnogo ljudstva stati. Velečastiti P. Raghetto, jezuit, je imel pretresljivo predavanje in pojasnjeval je slike. Brezglasno je množica poslušala in darovala ob koncu bogato priznanje in miloščine.

D. G. 1888

Iz uredniške mape.

Neka uboga, preprosta ženica nam piše ob priliki neke pošiljatve: „Blagoslovi Bog tisočkrat, in milost njegova omehčaj z zakladi svete krščansko-katoliške Cerkve vse soodrešene, za katere vsak dan molim; blagoslovi sveto misijonsko delo in pelji mnogoštevilne k nebeški, večni gostiji. Oj, da bi že vsi enkrat spoznali

večno ljubezen, dobroto in usmiljenje božje in tako tudi na meni in na nobeni drugi duši ne bode izgubljeno, ne bode zastoj delo odrešenja Sinu božjega. Ko potem ne bom več živela, in bom našla milost pri večnem Sodniku, bode moja največja radost, ko bodem gledala moje ljube, oddaljene osrečence iz Afrike in jih pozdravljala, kojih se zdaj spominjam v zgodnji jutranji uri in pri vsakem dnevnem svetem obhajilu. Oj, da bi me ljubi Jezus potem vendar včasih okrepečal z nekaterimi drobtinicami, ki padajo z mize nebeške gostije, ob koji se nasičujejo vsi pastirji in črede v večnem veselju! — Ne zavrnite tega malega darila, teh malo kronic! Ako bi imela zemeljska bogastva, dala bi jih z veseljem! Zdravstvujte v varstvu Najvišjega, blagoslovljeni in bogato osrečeni v vsem Vašem misijonskem delovanju, do velikega dneva žetve!“

Kako se učimo pravilno ceniti pravo vrednost katoliške vere, če vidimo nesrečo onih, ki jo pogrešajo, dokazujejo nam sledeče, nam poslano vrste nekega tesarja: „Po božji ljubezni in dobrotljivosti sem smel gledati sam v malih obrisih razmere v Egiptu. Res, neskončno dragoceno imetje je sveta katoliška vera! Mnogo bolje spoznamo in mnogo bolje jo znamo ceniti šele v bližini paganov in nevernikov. Hvala Bogu za sveto katoliško vero! Pošlje naj ljubi Bog vedno več delavcev v veliko žetev duš!“

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja meseca mal. srpana:

Dne 5. malega srpana, na praznik sv. Krvi Jezusove.

Dne 25. malega srpana, na praznik sv. apostola Jakoba.

Pogoji: Vreden prejem zakramenta sv. pokore in presv. Rešnjega Telesa, obiskanje cerkve in molitev po namenu sv. očeta za razširjanje sv. vere.

Vsak prvi torek v mesecu daruje eden vlč. misijonarjev v Afriki eno sv. mašo za žtve in mrtve ude.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pisem in poročil le z natančnim podatkom virov.

Skupna vsota vseh za Odmev došlih darov v mesecu mal. travnu 965 K 1 vin.

Za gobavce: A. Sedej 2 K, po Skwarce 1 K, M. Grebenc 2 K, P. Jarc 3 K, M. Rozman 1 K.

Za odkup sužnjev in botrinski darovi: Barborič botrinski dar za dečka, kateri naj bi bil krščen na ime **Jožef**, 30 K; A. Kovačič in tovarišice botrinski dar za dečka, kateri naj bi bil krščen na ime: **Anton Pad. Marija Veranič**, 27 K; Fr. Fakin za svojega krščenca Fr. Fakin 20 K.

Za katehiste: M. Kostanjevec 5 K, N. Zorman 2 K, P. Jarc 5 K.

Za kruh sv. Antona: N. N. 1 K, N. N. 20 v, J. A. in M. Žibret 3 K, H. Kladnik 1 K, po Resnik od neim. osebe 2 K, Igljič 1 K 20 v, preč. g. J. Palir 11 K 80 v, N. Ogolin 40 v, K. Jerončič 60 v, N. Sodja 2 K 30 v, A. Zarnik 4 K, M. Kot 3 K, A. Sedej 2 K, po nabiralniku 1 K 12 v, J. Gubanc 1 K, J. Koželj 3 K, I. Baša 5 K, V. Dolinšek 5 K, N. N. 1 K, N. H. in A. Benčina 3 K, Avžlaher P. 1 K 60 v, F. Bačnik 1 K, Knaus M. in M. 60 v, Pakiž M. 20 v, Fr. Tekavc 20 v, M. Ule 20 v, M. Šega 1 K, Lešnak 2 K, Bačnik A. 40 v, Mlakar I. 1 K, Drobnič U. 20 v, N. N. 60 v, H. Peternel 40 v, po F. Kupčiču nabrano od celjskih dobrotnikov 9 K, po nabiralniku pri Pepci na Bregu 2 K, A. Somrek 1 K, A. Kac 10 K, M. Kaplan 1 K, M. Jordan 2 K, H. Požun 3 K, A. Mečivnik 4 K, H. Zupan 1 K, K. Mohar 1 K, N. N. 40 v, M. Skoporc nabrala 2 K, E. Gregor 1 K, P. Jarc 5 K, U. Gregorač 20 v, C. Glavon 30 v, N. N. 30 v, Tereri 1 K, N. N. 100 K, kot prošnja za zdravje, Qubar B. 60 v, A. Benko 1 K, Kolar I. in J. 2 K, Maroša Šl. 1 K, M. Gornyz 40 v, J. Turk nabrala 3 K 20 v, M. Rozman 9 K 20.

Za Klaverjev vinar: Petriček 40 v, F. Končan nabrala v tobačni tovarni 6 K 13 v.

Za otroško zvezo je bilo nabrano 32 K 36 v. Natančneje poročilo glej v „Zamorskem otroku“.

Za mašno zvezo: Poslano v Ljubljano od posameznih udov: 12 K; nabrano po: M. Krek 22 K, M. Grebenc 10 K, Kaučič 2 K, preč. g. Omahna 2 K, J. Podkrajšek 2 K, Resnik 2 K, A. Koren 4 K, A. Sedej 4 K, A. Gsellmann 47 K, T. Drobnič nabrala 4 K, rodbina Žnidaršič 5 K, J. Meglič 2 K, H. Zupan 2 K, F. Nosan 5 K, Skoporc 5 K, E. Gregor 24 K, Babič 16 K, K. Ozebek 2 K, A. Fajfar 5 K, Št. Cafuta 2 K, A. Horvath 7 K, Žnidaršič J. 3 K, Petriček 3 K, Sikula 2 K, M. Kaplan 2 K, Grifec 4 K, Polak N. 2 K, M. Rozman 3 K.

Za misijonsko zvezo: M. Grebenc 1 K, I. Kern 50 v, M. Gerkman 50 v, Peternel H. 1 K, A. Sedej 3 K, A. Horvath nabrala 3 60 v.

Za Klaverjevo družbo: Po vodstvu cerkve presv. Srca Jezusovega od neimenovane osebe 10 K.

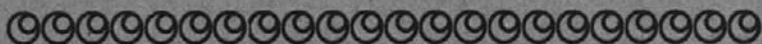
Podporniški prispevki: M. Ruttar 5 K, M. Starec 4 K, M. Kenda 2 K, I. Lapanja 2 K, preč. g. župnik G. Jakel 7 K 50 v, A. Seljak 2 K, M. Šestak 2 K, J. Glinšek 2 K, Rifel J. 2 K, M. Jurjevič 2 K, Bernat N. 2 K, N. N. 10 K.

Skupna vsota 965 K 01 vinar.

Poslano v predmetih: A. Kovač: oblačilo za male otročiče; od več oseb: rabljene znamke in štanijol.

Vsem prijateljem misijonov se najtopleje priporoča v nakup en letnik „Odmeva iz Afrike“ v lepi, modri, usnjati vezavi za **jako znižano ceno po K 1.80.**

Ta knjižica s svojo bogato vsebino in ličnimi podobami je vredna, da najde vstop v knjižnico vsakega prijatelja misijonov. V njej najde vsakdo nakrepkejše sredstvo, da vzbudi in oživilja ljubezen do misijonov. Branje je zanimivo in vzpodbudno in po njej se vnema gorečnost za sodelovanje na pokristjanjenju nesrečne Afrike.

Pomagajmo misijonom!

Reševati duše, samo eno z dragoceno Krvjo Odrešenikovo odkupljeno dušo rešiti, je največja zasluga, ki si jo more pridobiti katoličan. V Afriki je treba rešiti na tisoče in stotisoče duš. Pač deluje več stotin misijonarjev in misijonskih sester po različnih misijonskih pokrajinah, toda manjka jim sredstev, dočim se protestantski misijoni založeni z bogatimi sredstvi. Ta trenotek je za mnoge misijonske kraje v Afriki naravnost kritičen, odločilen. Pomagajmo, o j pomagajmo misijonom, da ne bode morebiti Afrika po naši brezbriznosti ali nemarnosti izgubljena za katoličanstvo!

Darove v denarju ali predmetih za misijone v Afriki sprejema z največjo hvaležnostjo Družba sv. Petra Klaverja.

Podpiranje afrikanskih misijonov se lahko vrši na različen način:

1. Daruje se miloščina brez posebne pripombe. Potem se pošlje denar na oni misijon, kjer je pomoč najbolj potrebna, uspehi pa največji.

2. Pošljejo se poljubni darovi za gotove misijone, za katere se najbolj zanimamo, s pripombo: „Za bele očete“, „Za očete od Sv. Duha“, „Za Palotince“ itd.

3. Pošlje se **24 K = 5 dol.**, da postaneš boter ali botra črnemu otroku in lahko določiš otrokovo krstno ime.

4. Za odkup otroka iz sužnosti se pošlje **60 K = 12 dol.**

5. Skozi pet let se pošilja po **120 K = 25 dol.**, da adoptiraš otroka in zastopaš iz tujine mesto očeta ali matere. V teh slučajih posreduje Družba sv. Petra Klaverja poročila dobrotnikom.

6. Za vzdrževanje zamorskega katehista (letno **200 K = 40 dol.**) ali dečka v zamorskem semenišču (letno **120 K = 25 dol.**) ali za vzgojo zamorskega duhovnika med bogoslovskimi študijami (letno **200 K = 40 dol.**).

7. Kdor hoče ustanoviti za vedno prosto mesto v vzgojo zamorskega mašnika, daruje naj glavnico po **5000 K = 1000 dol.**

8. Kdor hoče ustanoviti posteljo pri gobavcih za vedno, daruje naj glavnico **2000 K = 400 dol.**

9. Daruje se tudi miloščina v čast sv. Antonu kot „**Antonov kruh za Afriko**“.

10. Pošljejo se cerkvena orodja, kelihi, monštrance, križi, rožni venci itd.

11. Zbira se in pošlje, vendar sortirano in v zavojih po 5 kg: pošne vrednosti, stanijolove pušice, srebrni papir, kovinski odpadki (zlato, srebro, cin, cink, svinec), dobri ostanki blaga in platna.

